

Taxus baccata

Herman FRANÇOIS

Omdat ik in de omgeving van de Oudenberg opgroeide, las ik met veel aandacht in *Gerardimontium* nr. 211 het artikel van de hand van Jacques De Ro. De auteur steunde zich voor zijn studie op vele documenten en op de resterende gebouwen: de cultuur. Er zijn echter nog veel oudere aanwijzingen: de natuur. Daarom wil ik de aandacht vestigen op de unieke aanwezige *Taxus baccata* of venijnbomen. Als je beseft dat een taxusstam van 20 cm diameter enige honderden jaren oud is ⁽¹⁾, en zo een boom zeer oud kan worden, 1000 jaar en ouder ⁽²⁾. Als je weet dat in het Westvlaamse stadje Lo bij de Westpoort de zogenaamde Caesarboom, waaraan volgens de overlevering Julius Caesar zijn paard vastbond, een taxus is die op 27 mei 2005 als monument is beschermd ⁽³⁾, dan hebben wij hier op de Oudenberg uitzonderlijk veel geluk met zes exemplaren, drie met een diameter van 45 cm en één met maar liefst een diameter van 65 cm. De twee andere kon ik niet opmeten omdat ze zich binnen het domein bevinden, ze markeren de toegang uit het domein naar het *Hemelrijk* ⁽⁴⁾. Ze zijn ongeveer van dezelfde grootte.

Kelten

Bij de Kelten was de taxus voor hun geloof een heel belangrijke boom ⁽⁵⁾. Ook is de taxus evenals de buxus, omdat het beiden planten zijn die heel oud kunnen worden, veel aangeplant om de grens van een eigendom te markeren. Zo kan het ook op de Oudenberg gebeurd zijn:

eerst het exemplaar met de stam van 65 cm diameter. Honderd jaar later kunnen de andere drie exemplaren met een stam van 45 cm diameter zijn aangeplant om de in- en uitgang van een weg door het domein aan te geven. Twee exemplaren bevinden zich op 3,25 m as op as van mekaar boven en in het verlengde van de steile muur (foto boven). De twee anderen bevinden zich in het verlengde van die weg aan de andere zijde van het parkdomein onderling op 4,00 m as op as uit mekaar langs de Oudebergstraat (foto rechts). Deze beide exemplaren zijn recent, zonder veel respect, van hun zijtakken van meer dan 20 cm diameter ontdaan.

Laat ons hopen dat de komende generaties verder kunnen genieten van traag groeiende eeuwenoude bomen zoals taxus, buxus, hulst e.d.m. die ons heel wat over het verleden kunnen vertellen. Men zou pas mogen snoeien nadat men heeft

bewezen kennis te hebben van de natuur.

⁽¹⁾ LOUIS DEBOT, *Bomen- en struikenboekje van België*, 1958, p. 88.

⁽²⁾ JAN HEYVAERT, *Natuurreserveaten december 2000*, p. 15.

⁽³⁾ *Monumenten & Landschappen, beschermingen 2005*, p. 37.

⁽⁴⁾ *Gerardimontium* nr. 211, p. 15, foto J. De Ro.

⁽⁵⁾ *Ontdek de astrologie: de Keltische zodiac*, blad nr. 72.